

Kísérő

A VÁCI EGYHÁZMEGYE KÓRHÁZLELKÉSZI SZOLGÁLATÁNAK LAPJA

Augusztustól októberig: Mária-ünnepek között

Ebben az időszakban egymást követik a Mária-ünnepek Nagyboldogasszonytól (aug. 15.) Magyarok Nagyasszonyáig (okt. 8.). Ezért ebben a lapocskánkban magyar népünket gyökeresen átható kultuszunkat mutatjuk be. Nyilván nem akarjuk eközben megbántani a másként gondolkodókat – talán ők is találnak benne használható, őket is megragadó gondolatokat, ima-szavakat.

Miért tiszteljük mi, katolikusok a Szűz Máriát?

Mindenekelőtt nincs okunk rá, hogy ne tiszteljük. A Mária-tisztelet ugyanis nem bálványozás, mert mi Máriát nem imádjuk, ezt csak rosszakarattal lehet ránk fogni; sem nem kisebbitjük vele Krisztus tiszteletét, mert ellenkezőleg Máriát is azért tiszteljük, mert oly közel állott Jézushoz, tehát voltaképp benne is Krisztust tiszteljük elsősorban. Hogy a Mária-tisztelet árt a Krisztus-tiszteletnek? Mióta ártott egy fiú tiszteletének az, hogy mellette és miatta az anyját is tisztelték? S nem éppen az ellenkezőt tapasztaljuk-e mindenütt? Ahol őszinte és mély a Mária-tisztelet, ott eleven a hitélet is és a Máriakegyhelyek, templomok stb. a Krisztus imádásának, a lelkek megtisztulásának és az Isten szeretetének legtermékenyebb melegágyai. Ez azonban még csak negatív ok. Most lássuk pozitíve, miért tiszteljük mi katolikusok a Boldogságos Szüzet?

Először: mert Isten maga tisztelettel illette, kitüntette, köszöntötte a Boldogságos Szüzet. Köszöntötte az angyal által. Ha valakinek Isten az angyal által azt mondhatja, hogy „*üdvözlégy, malasztal teljes*”, mégis csak szeretnénk tudni, miért ne mondhatnánk azt neki mi is? Hiszen akkor, ha a Máriatisztelet babonáság, Isten maga adott volna példát a babonáságra!

Másodszor: mert a Boldogságos Szűz mindenképp megérdemli, hogy tiszteljük. Maga az angyal mondta neki az evangélium szerint, hogy „*malasztal (kegyelemmel, Isten áldásával, szeretetével) teljes*”, és hogy az „*Úr van vele*” és hogy „*áldott az asszonyok között*”. Ha mindenkit aszerint tisztelhetünk, amint több vagy kevesebb jó tulajdonsággal ékeskedik, hogyne kellene mindenekelőtt Máriát is tisztelnünk, akiről maga az evangélium mondja, hogy az „*Isten volt vele*” s hogy „*malasztal teljes*”?

És ha Mária nem lett volna csakugyan a legjobb, a legszebb, a legerényesebb az asszonyok között, hogyan választhatta volna akkor éppen őt az Istenember saját édesanyjául?

És végül nézzük csak az evangéliumokat: mennyit tett, túrt, szenvedett ez az egyszerű, alázatos Szűz az Úr Jézusért, érettünk, az emberi nemért kezdve attól a perctől, melyben először „járta át a tör a lelkét”, egészen addig, amíg mint erős asszony ott „állt Jézus keresztje mellett”, mikor még a tanítványok is megfutamodtak? S ezt az „áldottat az asszonyok között”, az Úrnak ezt a leghívebb „szolgáló leányát” nem volna szabad kiváló szeretettel tisztelnünk? Az evangélium talaján áll-e az, aki a Mária-tisztelet ellen mennydörög?

Harmadszor: mert a Mária-tisztelet természetesen hozzá tartozik az Úr Jézus tiszteletéhez. Nem lehet másképp: ha valakit igazán nagyon tisztelek és szeretek, akkor a tiszteletemet és szeretetemet kiterjesztem azokra is, akik az ő szívéhez közel állnak, akiket ő is szeret és becsül. Mármost Jézus, aki bizonyítással a legjobb fiú volt a világon, ne szeretete volna az édesanyját? S nem volna benne annyi lovagiasság, és gyermeki hűség, hogy híveitől (természetesen nem imádatot, de) lovagias, hűséges tiszteletet s szeretetet követeljen édesanyja iránt is? Akit ő annyira szeretet, hogy még kereszten függve is róla gondoskodott s kedvenc tanítványának gondviselő szeretetében ajánlotta őt?

(Bangha Béla SJ; Forrás: Bangha Béla SJ összegyűjtött munkái - V. kötet)

Szűzanyám segíts,

Te adj erőt, hogy túrni tudjak,
Ha megbántanak, ne zokogjak.
Te add meg, hogy eltűrjenek,
Hogy hibáimmal is szeressenek.
Te erősítsd meg erőtlenségem,
Hogy hősként vigyem a keresztem.
Te légy árvaságom erős támasza,
Tudom, hogy Te vagy a gyengék gyámola.
Te őrizd meg gyengülő eszem,
Hogy életem nagy teher ne legyen.
Ó adj azoknak nagy szeretetet,
Akiknek én adtam életet.
Legyen szívükben jóság, irgalom,
Öregségemet értő szánalom.
Áldd, őrizd őket édes Jézusom,
Hogy találkozzunk Nálad egykoron.
Vezess, erősíts, oltalmazz,
A végső órán irgalmazz.

Ima – Nem lehetek ott a templomban

*Én édes jó őrangyalkám,
Szépen kérlek, gondolj reám
Menj helyettem a templomba
Térdelj le az én padomba
S imádkozz nagy áhítattal
Együtt a miséző pappal
Kérlek felajánláskor is
Az áldozattal egyesíts
Ajánld Istennek mindenem
Áldozatul szívem-lelkem
Amim van, és ami vagyok
Mindent a kezedbe adok
Tedd oda a paténára
Az Isten szent oltárára
És hogyha a pap szavára
Jézus leszáll az oltárra*

*Buzgó áhítattal imádd
A közénk jött égi Királyt
Majd könnyörögj enyéimért
Élőkért és meghaltakért
Hogy az Úr Krisztus szent vére
Legyen az ő lelkük vére
Azokért is kik szeretnek
Vagy kik nekem rosszat tettek
S ha már a legtöbb jót tették
Hozd nekem is Krisztus testét
Lelkem vele egyesüljön
Templomává testesüljön
És ha véget ér a mise
Az áldást is hozd el ide.
Amen.*

Most segíts meg Mária, ó irgalmas Szűzanya! Keservét a bűnnek, bajnak eloszlatni van hatalmad. Hol már ember nem segíthet, a Te erőd nem törik meg. Hő imáit gyermekidnek nem, Te soha nem veted meg. Hol a szükség kínja nagy, mutasd meg, hogy anyánk vagy. Most segíts meg Mária, ó irgalmas Szűzanya! Amen.

Én lefekszem én ágyomba,
testi földi koporsómba,
engem álom meg ne csaljon,
gonosz töllem távol járjon.
Niccs kaput, angyal,
nyúccs kezet, Mária,
hogymenjek az Úr színe látogatására!
Én kimenék ajtóm elejibe,
föltekinték napkeletre.
Ott láttam egy szép kicsi kápolnát,
kűjjel aranyos, belől irgalmas.
Ott sír Boldogságos Szűzmárja,
odamene szent evangélista,
kérdé: Mit sírsz, mit sírsz, Szűzanyám Mária?
Hogyne sírnék, szent evangélista,
mikor az én áldott szent fijam
három egész napja, hogy odavan!
Menj ki térdig vérbe, könyökig könyübe,
Eléjő a te áldott szent Fijad!
Én kimenék térdig vérbe, könyökig könyübe,
Eléjőve az én áldott szent fijam.
Kérdé: Mit sír, mit sír édesanyám?
Hogyne sírnék, édes fijam,
mikor te három egész napja, hogy odavagy?
Két nap üldözének, harmadik nap megfogának,
a siralomhegyre kivivének, az oszlophoz megkötének,
vasláncsákkal csapdosának, dühös nyálukkal köpdösének.
Bizony, bizony, ki ezt megtanulja,
S elmondja pénteken háromszor nagyjába,
az Isten megőrzi lelkét gutaütéstől, menköütéstől,
tüztől, vitzől, hirtelen, véletlen haláltól,
az ördögnek hatalmától, pokolnak kénjától,
éhségtől, döghaláltól, szomorú változástól.
Szent János, ki megkeresztelte Jézust a Jordán vizébe,
légy oltalmunk, hogy győzhessük le az ördögi ellenséget,
az Atya, Fiú és a Szentlélek Isten által. Ámen.

(forrás: <http://mutat.net/?http://gyimesbukkiplebana.com>; Gyimesbükki Plébánia honlapja)

A lapot írják, szerkesztik a Váci Egyházmegye Kórházlelkészi Szolgálatának munkatársai.
Felelős: Dr. Faragó Artúr egyházmegyei kórházlelkész.
Vác, Migazzi tér 1. ✉ H-2600 Vác, Pf. 167.
☎ (+36)27/814-114 📠 (+36)27/814-101 🌐 iroda@korhazlelkesz.hu 🌐 korhazlelkesz.hu